

ולגלות את אורות דיקוד דלצא טבחוד יקוד דטקבל המי
טכנכקו צחפלת שחית צטוקי ותפלה דדצור הוא דפנימיות
ולזה צא קריאת המגילה סמוך לה:

מ"ש

וליל צלחה פרט הוא זה וצלחה פרט הוא
טנמשכים המוחין מחדש כי אלו המלות גמורות
דדצנן טסה ציעקויר טעיי צרכותיהם נצצריים ועולים צירורי
ונמשכים מוחין חדשים ליעקויר עייכ לזה לעדין לפי מה
טלמדיחי מחורטו ומחורטו טל הרצ זלטיים והוא טהיה כתב
רציט צטער הכרות דרוטי ייעט וצפעיים דרוטי מקרא קדש
זל ענין המועדים וחולו טל מועד יחטובה ופורים וריה טהה
ענין ומרים אלו הוא טהטללות העליונים צומרים אלו ולפי
הזמן אט צפטק צחקד וכי יעטיצ וצדרוקי ריה חטובה
ופורים טיה ייעט א"כ יום פורים טוכה המטכת המוחין
צחטי הוא לצי צחיתת א"י צחיתת המוחין דלוחו היום דלוחו
טצויע מטשת ימי החול אט צחקד ציום א"י אט צצורה ציום
צ"י וכי כמדע מטער הכרות דרוט יויע צית מועד ייעט
ועיין צלורך צספר ריש דיעו [דיעי] ייעט וצהקי הקרצנות טס
עוד כונה צ"י והמטכת המוחין דצחיתת הזמנים הטקיד ליום
פורים צקפירת הטוד הכולל צו א"ק ואציע עיד טאר
המועדים כח"ל וטס צלוחה הצחינה הוא מה טכנכה
ונחקן ומוטק טלרת המוחין דלויא צטוקי יעקויר צעמידה
צחיתת צלחנה וילכה טלרת מדרכי מיקוד דלצא טעודק
כתי צטער הכרות דרוטי פורים ולטיות טלחט אמינת מלת
צלחנה חחרים זיין פצים ולו ומחלקת טלרת מדרכי טהוא
יקוד דלצא מטקבל ונכנכ צזיח לזה רלה טטיית צרחימו
צכל טנה [פ"י צצחיתת הזמנים המי טהוא יום פורים] צימי
פורים אפי' אט יהיה זיין פצים מחגלה טלרת המי ולא
טחצטל ונטלרת טס קיימת ונטעומת גט אחר טתלקות העי
טללו מומה יחחרו צזיח כתי צטער הכרות פורים ייעט
וכדי להעמיד ולקיים טלרת זלחט של מדרכי אלו קורים אט
המגילה ומגלים טלרתו ונילוי זה אטו עושים עיי מלזה
טלרת אטכר טלחטו וקיימים מלות קריאת המגילה והיא מיע
גמורה צפיע דרצנן טהוא ציעקויר כטלר מלות דרצנן
טלר עיי צרכותיהם נצצריים ועולים צירורים ונמשכים מוי
חדשים ליעקויר דעולט טלזילות ועיי מלזה זלחט גורט גיכ
לגלות טלרת מדרכי לחון צצחיתת טוקי טתקנת עיי טפלוטיו
צצחיתת הזמנים המי כמדע וכצד טלרתתי צזה צלחיות
צרות וכוילא צזה לעיל צהקדמת צרכת המוחין ייעט קחנו
מוטס טתלטרוך טהקדמה טהיח לכיע ונמלא כלל דצצרים
טעיי קיום מלות קריאת המגילה טלחטו וממשכים מוחין דג'
צחיתת דהיינו מיע ומלית דועטית עפ"י טדצד ולא טקור
כח"ל צהקדמה ועוד מיע דקריאת המגילה עלמה דהיח
גופה מלזה גמורה צפיע ועיי כמטק ונגלה גיכ טלרת מדרכי
מחוד יקוד דטקבל יעקויר ועיין צמיש דק ע"ל [ד"י ע"ד]
טהקדמה מיע ומלית ח"ל דמלזה דרצנן טס ציעקויר דכל
פרי טלזילות וכמ"ט כל מלזה ומלזה צפיע ייעט עייכ וצדק
חינ [ד"יח ע"ח] זל ומיע דרצנן טס ציקוד דצינה טרי כתי
דחנית ונטי טסה יעקויר דלויא ויטקוית ודח"צ הכוללים
דזיין וקדר טכונס הוא להמטיק מוחין מלוחו פרי טל פרי
לויא ויטקוית לפרי טכנגדו דפרי חויצ הכוללים דזיין עייכ
ועיין צספר טלוח וטלוט דכיד עיח דיה אטכר זה נלעיד
לתי טספט ועיין צספר טחית דק"צ דעייצ א"ך יש מיע וליח
דרצנן אטכר עיי כחקקים מלחיהם עוד כמה צחי יעטיצ
[וליל דהמטכת המוחין אלו דזיין הכוללים מה טס אט
מיטקוית דוקא או מכל טפלוטים גט מלויא עילאין ומ"ח
טלר מטעטו הדצרים נלכה טהס מיטקוית וליע דלחי עיד
המועדים דצויעו צמנכה עולים זיין צלויא עילאין כתי
צט הכרות דרוטי ייעט ייעט:]

אח"כ

כתי להרצ חית דקים טעמוד צזה לטכין ולח
זכתי להצין דצריו והוא דכחט ח"ל ונצא להצין
מיע מויה על מ"ט צקיה כי אלו המלות דפורים וכי ולי'ל
צלחה פרט וכי וכרלה טהוא ז"ל כיון לפטויע טספט הזה
כמ"ט ח"ל אלו הכרות דפורים טס צזיין הכוללים דכללות
טסנה וכן הוא צמועדים טפס וצצועות וריה וכי ייעט
א"כ המלות דפורים טס צזיין הכוללים ומיע להעמיד טלרת
המוחין דלויא טכנכקו צחיתת צטוקבל עיי טחטי מדצד
צזיין דכללות דכיד טעות וצזיין טפריים טתחקים צכל
חטי אטל צזיין דכללות נמשכים מוחין חדשים טלמים ללויא
ולזיין כדך טנמשכו צטלר מלות דרצנן עייכ:

טעים

אמינת וצא לזיין אטכר המגילה הוא לצטל
טחיתת טקליפות ועיין מיע לעיל צוצא לזיין

עוד

דטחיתת לחול ייעט ויטלר לוחו פטויע צלי כונת המי טס:
צענין היות קריאת המגילה צחטי ערצית וטחיתת
ולח צמנכה טהרי כל צחיתת טוללת ג' כלים
כמדע אטכר זמן טיקונס הוא צערצית כלים חילי וצטחיתת
כלים פריים וצמנכה מלעיים והיה לר"ך לעשות צכל חטי
ג' מלות ח"ל דקריאת המגילה ומנות ומחטת וקעודה
והפסק מכוין טעיקר מכולט היח קריאת המגילה ומטיק
צטחיתת אטילו לתפלת המנכה ולזה אינ לורך צמנכה קריאת
מגילה ויש דקה ויש קעודה להעמיד המי דצחיתת הכלים
מלעיים וצערצית יט ומגילה והוקפה צקעודה יען טהוא
צצחיתת הכוללת טמגלה טלרת יקוד דלצא והוא טכתב
רציט צטער הכרות דרוט ענין טטיי טתפלות צקושו ח"ל
טלר"ך לעניינו כי טנה צחלות טהי' טל טלילה טכנכקו
כתי דלויא חוד ללה להגדילה כתי טנה אז טהיח יוללת
צחיתת יעקב מחוד ללה עיד מיע צענין פורים ועייכ וכי
ומכוין טכין טייך טפיר קריאת המגילה צלילה לגלות טלרת
טיקוד דלצא לצחיתת הכוללת דכיד טעות ומכוין טעיקר
כונטיטו הוא על צחיתת הכוללת דכיד טעות נכלל צו גיכ
גילוי טלרות דצחיתת כלים חילונים דערצית או אטכר טעטס
דאינ ומגילה צמנכה יען דצצחיתת. הכלים טפנימים אינ
חורדים המוחין דויק דלצא ליכנכ חוד כל לוך זיח וטקי'
ולזה אינו יולל טלרת יקוד דלצא לחון ואינ צו קריאת
המגילה וכן צערצית רק טצערצית ללורך צחיתת הכוללת
דכיד כח"ל ועיין צטי טחי דרוט צענין טטיי טתפלות ודרוט
חפלת המנכה דרוט א"י ודרוט ערצית צכות טטכיצט דיה
וענין ייעט כי קלרהי [וטעט דאין מוטט ומחטת צלילה אטכר
יען הוא לילה ויש פחד מן טחילי טתמלקים המוחין אטכר
ג' טעות ועיין צטעט דאינ דקה צלילה צירושלמי פ"ה דטקלים
טער הכותב פ"ח דערצית ועיין צחית טמחא טפ"צ:]
ענין קריאת המגילה אט לר"ך להקדים מחטת
לקריאת המגילה ואט נתקן גיכ צצחיתת חילי
טהוא מטעשה עיין לקמן דצדור טלחט זה:

ג

ג

ג

כונת

צרכת טהחיינו כתי צטער המלות פטשת עקצ
וצפעיים פורים דיה קוד טצרכה. ענין צרכת
טלרות

כל גידול הנקצה אינו אלא ע"י נה"י דז"א וכיון שנה"י דז"א עדיין הם ריקנים כי אין בהם מוחין וח"ו"ג ולא שום דבר אוך כלתה בנוק' להתגדל פרלופה כיון שהיא מן החזה שלו ולמטה ל"ל:

ח' לריך שהדע יש כמה בחינות מלכות נתקנים יש פרט ופרט דפרט מה שכתב בשצטב שצעות נתקנים חצ"ד חגת"ס דז"א וחצ"ד חגת"ס דנוקצה זה מדבר על פרט דפרט דהיינו הז"א יש לו חצ"ד חגת"ס וכל אחד מחצ"ד חגת"ס יש לו חצ"ד חגת"ס בשצוב ראשון הנתקן פרלופ החכמה בכל לילה משצוב א' יש המשכת ללם שלים לפרי של אותו לילה נמלא ליל א' גדלות ראשון דאצא ממשיכים לפרי דאותו לילה ללם שלים חצ"ד חג"ת נה"י נמלא מלכות דאותו פרט נתקנית צאותו לילה עם ז"א דפרט דאותו לילה, ומה שכתב צליל שצעות נתקנים נה"י דכללות ונה"י דפרטות כלומר נה"י של העוצי שהוא כללות ונה"י דשצטב צחי שהם צאורך, אצל נה"י דפרטות דפרטות של כל לילה נתקן כולו ז"א ונקצה ע"י הצרכה נמשך ל"מ וע"י המעשה נמשך ה"י, וכרצ יפה שעה שהקשה יען לא ראה הרש"ש שכתב צעוצי וצאורך וגם פירט פרטים רבים לפיכך ילא לו קשיות, ה' יע"א .

ענין פורים

רא' ש' כתב הרב צשה"כ ענין פורים ד' ק"ט ע"צ ד"ה דע כי הנה צומן הדורמיטא דז"א וכו' מלכד נה"י דאימא נכנסין צנוק' אלא גם המוחין דנה"י דאצא נכנסין צסוד ויצן ה' חלקים את הללע דא או"א וכו' גם עתה יולאות מרחל נוק' דז"א צ' הארות אלו גם כן והם מרדכי ורחל וכו' ואין ספק כי הארה זו הנגלית ממלכות דאצא היא הארה גדולה והנה שורש נשמת מרדכי היתה מן ההארה בגדולה הדיא וכו' נמלא צומן הדורמיטא נכנסין צנוק' נה"י דאו"א ומהארת יסוד דאצא הנכנס צנוק' ויולא לחוץ יולא מרדכי, וז"ש הפסוק ומרדכי ילא מלפני המלך וכו', וכתב הרב צע"ח צשטר כ' ש' המוחין פ' ע' ד'. ס"ה ע"א וז"ל ואח"כ צעת הנסירה מסתלקין נה"י דאו"א וצ' צחי חכמה שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דצ"ן הנתונים צנה"י דאצא וחסדים צין דאצא צין דאימא נשארין צסוד מקיף על ראש ז"א והשאר שהם צינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה וצ"ן דצ"ן המתלצבים צנה"י דאימא נכנסין צנוקצה ונגדלת, נמלא מה שנכנס צנוקצה נה"י דאימא דוקא, וגם כתב הרש"ש צסדור צכונת צאצבה דעמידה מוחין דאצא עומדין על רישא דז"א ונה"י דאימא נכנסין צנוקצה, דז"א אלה היא מקום אחד אומר נה"י דאו"א נכנסין צנוק' צעת הדורמיטא, ומקום אחד אומר נה"י דאימא לצד נכנסין, ואם נאמר נה"י דאימא לצד נכנסין כילד כתב שנה"י דאצא ג"כ נכנסין ומהארת יסוד דאצא הנכנס צנוקצה ויולא לחוץ ילא מרדכי וז"ש הפסוק ומרדכי ילא מלפני המלך וכו' ל"ל :

ח' בשאלה זאת שאל אותה הרש"ש צע"ח שער המוחין פ"ט ותירן אותה הגבת השמש נ"צ וכו' ועיין צדרושי הפורים וצכמה מקומות שכתב שנה"י דאו"א נכנסין צנוק' צעת הנסירה ולי"ע ואפשר כי מה שכתב נה"י דאו"א היינו הצינות וגבורות דשניהם קודם החלוק אומם אינם נכנסים מלוצבים רק צנה"י דאימא לבד, ואפשר שזה הענין הוא כשנכנסים המוחין לצורך זוג יעקב ורחל או לאה

במו

כמו בתפילת החול, אבל כשהזוג הוא דו"ץ הגדולים כמו בשבת ויו"ט או בכללות כ"ד שעות אז לריך שגם הנכ"י דאבא יכנסו זה עכ"ל, והשמיני השני בעמוד צ' הדק בסופו פירש דבריו מ"ש נה"י דאינא לצד בחול ר"ל צ"ן דמ"ה וצ"ן דצ"ן ומ"ש בשבת וצו"ט נה"י דא"א כלומר כפי פי' הצי הוד וחלי יסוד השמאלי דאבא, והוד וחלי יסוד שמאלי דאימא שהם מ"ה דצ"ן וצ"ן דצ"ן, ופירש ר' שד"ה המ"ה דצ"ן שהיה צהוד דאבא נתלבש צלח דאימא והגבורות שהיו בחלי יסוד דאבא נתלבשו בחלי יסוד דאימא ונכנסו נה"י דאימא לצד ובחוכם מוחין דא"א ונקראים נה"י דא"א יען שא"א היסוד שיתחלק לצי חליו יתלבש צנוקי והליו ישאר למענה, ונשאר לנו הלאה כפי פירוש ר' שד"ה א"כ יסוד ראבא לא נכנס צנוקצה א"כ כילד ולא מרדכי מהארה יסוד דאבא, ותירץ מוחין דהוד וחלי יסוד דאבא המתלצשים צלח וחלי יסוד דאימא הנכנסין צנוקצה לוקחים לצוש מהוד ויסוד דאבא ונכנסים צנוקצה ומזה הלצוש המתפשט תוך הצוקצה מהארתו יולח מרדכי נמלא נקראים נה"י דאימא ונקראים גם נה"י דאבא נכנסין צנוקי וז"ש הפסוק ומרדכי ילא מלפני המלך מהארת לצוש נה"י דאבא, מה"ר שד"ה :

רב) ש' כתב הרב צה"כ ענין פורים ד' ק"ט ע"ג ד"ה וז"ל קריאת המגילה וכו' גם מגילה צלח יו"ד היא טולה צגי ע"ה כמנין ג' הויות כ"ץ כ"ץ כ"ץ שהם ענין ג' מוחין דחצ"ד דנה"י דאבא המתגלים שם צמלכות וכו' נמלא ג' פרקין עילאין דנה"י דאבא נכנסין ונשאלת ר"פ ביארנו מה שנכנס צנוקי הוד וחלי יסוד דאבא והוד וחלי יסוד דאימא, הלאה מקום א' אומר ג' מוחין דחצ"ד דנה"י דאבא נכנסין צנוקי, ומקום א' אומר הוד וחלי יסוד דאבא נכנסין צנוקצה, ל"ל ה' יע"א :

ת' מה שכתב ג' מוחין דחצ"ד דנה"י דאבא המתגלים צמלכות, הם ישו"ת הנקראים צינה שהם כנגד א"א הנקרא אבא כנז' צשער השצירה, ש' ט"י ואף שאמרנו מה שנכנס צנוקי הוד וחלי יסוד דאבא זה בכללות אבל צפרטות יש לו פרטוף שלה, מרי שד"ה, אבל צפרי עץ חיים כתב היסוד כלול מנלח והוד, כיון שנכנס יסוד כאלו נכנסו נה"י שהם ג' הויות כ"ץ כ"ץ כ"ץ עכ"ד :

רג) ש' כפז הרב צדף ק"ט ע"ג ד"ה והנה וכו' והנה לריכות צ' צחי אחרות והם אלו הא' צחי בהארת היסוד הכוא דאבא צרחל לצורך תיקון צנין פרלופה כי לכן נכנסים המוחין כנז' כדי להגדילה ולעשותה פרלופ כנז' וזה נעשה צסוד מתנות לאציונים כי רחל נקראת עני ואציון והיסוד דאבא הנקרא לדיק נותן לה לזקה ומתנות והארות הזה מתקיים ע"י שאנו נותנים למטה מתנות לאציונים, נמלא היה לריך לתת מתנות לאציונים קודם ולצנות פרלופא ואח"כ לקרות המגילה ולהוליא הארת מרדכי, מדוע קודם מגילה ואח"כ מתנות ל"ל :

ת' עיין צשמן ששון ח"ג ע"ג ד' ק"מ אות כ"ד הביא השאלה ותירץ כל אלו הג' מלות הם כדי לקיים הארות כנז' דוקא והם ממטה למעלה תחילה לקיים הארת עטרת היסוד דאבא היולאת מחוץ ליסוד דנוקי וע"י קריאת המגילה הוא גמשך ומתגלה גילוי גמור ומאיר בכל העולמות צי"ע שנית ע"י מתנות לאציונים לקיים צה הארת היסוד דאבא עלמו אשר נכנס והיה צה לצורך צנין פרלופה

פרלופה וכו' ועיי סעודת פורים והוא להעמיד ולקיים הארת המוחין שכיב זה מבחי' הוכי' דא"ח שנכנסו צנוקי' ללורך צנין גופה צעת הדורמיטא דז"ח ונסחלקו אח"כ צעת חזרתה פז"פ ונכנסו צז"ח עתה עיי הסעודה של פורים גורם להעמיד אותם הארות זה וכו' נמלא מה שכתב לעשות פרלופה ולהגדילה עיי מתנות לאציונים ר"ל להעמיד המוחין. לא להגדילה לכתחילה עיי מתנות לאציונים, כי יע"ח :

(רד) ש' כתב הרב בדף הנ"ל ענין סעודת פורים וכו' שהמוחין של הנקבה נקרי' י"ה ונעשים מבחי' י"ה והם נמשכים זה עיי אכילה ושתייה וזהו פי' אכילה לכל י"ה שתייה שת י"ה כי עיי המאכל והמשתה ננושכין לה מוחין הנקבה י"ה נמלא מוחין דנוקי' נקראים י"ה, הלאה המוחין בכל מקום הויב או אלהים מדוע מוחין דנוקי' נקראים י"ה ל"ל :

ת' מה שכתב מוחין דנוקבה הם י"ה כלומר הנשים דעתן קלות יש לה דוקא מוחין חו"צ ויש לה מוחין י"ה מאימא וי"ה מאבא ר"ל חכמה ובינה מאו"ח :

(רה) ש' כתוב בסדור צברכה אחרונה דמגילה וז"ל הרב א"ת ריבנוי והדן א"ת דיגנוי והנוקס א"ת נקמתינוי והנפרע לנו מזרינוי והמשלם גמול לכל אויבי נפשנוי הם חמשה כנגד כי אותיות **מנצפ"ך** מדוע בשלשה ראשונות יש כל אחד א"ת ושנים אחרונים לא יש א"ת :

ת' בשלשה ראשונות שהם גבורות דאבא וגבורות דאימא וגבורות דז"ח פועלים עיי המלכות שכיח נקי' א"ת והשנים אחרונים שהם גבורות דלאהי וגבורות דרחל הם עלמס מלכות לפיכך לא כתב א"ת, מרי שד"ה :

שורת ענין ר"ה

(רו) ש' כתב הרב צנהר שלום דף לי עיי' אות ג' וז"ל, מ"ש צענין הנסירה שביום א' ננסר פרלופ לאה וכתר דרחל והלא רחל עלתה בזקיפות עד כתר דז"ח ולקחה מקום לאה, ואפשר כשנדחו הפרקים האמלעים דאימא מחצ"ד דז"ח בהגדול הגבור והנורא ירדה עמהם עכ"ל, הלאה היא אימתי ראינו רחל עלתה בזקיפות עד כתר דז"ח ולקחה מקום לאה בזקיפות שהם קודם צאהבה קודם הנסירה ל"ל, וכתב צע"ח ש' הנסירה פי' א' ד' פי' ע"א שורה י"ה וז"ל, אך צר"ה בהיותה צאחי עלתה עד הכתר וכו', נמלא ג"כ מע"ח כתוב צר"ה עולה כשהיא צאחי עד הכתה, איפוא ראינו בזקיפות עלתה עד הכתר ל"ל, כי יע"ח :

ת' כתוב בסדור של ר"ה בזקיפות בהשם בזקיפה צ' כתוב להעלותם אחורי קשר של תפילין שבכתר ולהמשיך להם וכו' העולים רי"ח, מ"ש הרב צע"ה שער הנסירה פי"א אך צר"ה בהיותה צאחי עלתה עד הכתר גם עתה הגדיל פרלופה גם עד הכתה, כלומר בהפרש שיש מחול לר"ה בחול עולה הנקודה עד הת"ת וצר"ה עולה הנקודה בהיותה צאחי עד הכתה, וצעמידה כשנדחו הפרקים האמלעים דאימא מחצ"ד דז"ח בהגדול הגבור והנורא ירדו עמהם וכשנגדל פרלופה עוד עולה עד הכתה, זה ההפרש מחול ליום ר"ה, מחכמי הישיבה :

מנוחקות מניחים רושם מומשי נרגש משא"כ
כמים אינם מניחים רושם כ"כ אבל יש קלח
רושם כנודע עפ"י בחוש :

אבל מכ שיש ל"ע כאן שהוא היפך מ"ש
צ"ח שער ט"ל פרק י"ג וז"ל ורחל
מטלה מ"ן כרשימו של החסדים הראשונים כי
הגבורות אינם מניחים כ"כ רשימו כמו החסדים
ע"כ לפ"ן מנזרח שהחסדים הם המניחים
רשימו יותר מהגבורות והוא היפך מ"ש צנכר
שלים שהגבורות מניחים רשימו ולא החסדים
ואכת"ל וז"ל כיע"א. מהמגיב נר"ו :

ע"צ ולא הויות פשוטות ולמכ כאן הם ג"ש
כ"י כיע"א :

תשובה מ"ש נכ"י דאנא נכנסין תוך
כנוק ר"ל צינות וגבורות דשניכס
אחר כחילוף שחס נכנסין נכ"י דאימא ונכנסין
כנוק וכשנכנסין מוחין דאנא בתוך נכ"י
דאימא אז לוקחים לבוש מנכ"י דאימא ועל
זה כלבוש קרא אותם נכ"י דאנא נכנסין.
ומ"ש מוחין דחצ"ד דנכ"י הם הויות פשוטות
וען מוחין דאנא הם הויות ומוחין דאימא
אז"כ לכן תפס מוחין דאנא הויות. מהר"א
אוצר החכמה **שד"כ** נר"ו :

א"ה וברב שמן ששן לשכ"ו (דק"ט ע"א)
נרגש מענין הויות וכי דיכולים לפרש
דפירושו ג' הויות הפשוטות מג' מוחין דהויות
דע"צ של חצ"ד דנכ"י דאנא יע"ש וקרוב הוא
לומר שהוא רק צדך רמז בחינת **מגלה**
רמז הויות פשוטות אבל לעולם המוחין הם
ג' ע"צ או עסמ"צ כנודע וכיע"א :

גשם) שאלה כתוב בשכ"ו (דק"ט ע"ג)
ח"ל שבמוחין של הנקב
נקרא י"ה י"ה ונעשים מבחינת י"ה וכס
נמשכין זה ע"י אכילה ושתייה וכ"י ע"כ ל"ל
כמוחין בכל מקום הם הויה או אלהים שלימים
ולמכ כאן במוחין דנוק' הם י"ה י"ה כיע"א :
תשובה מפורש כע"ס בפע"ח שער הפורים
פ"ב וז"ל והנה זה נעשה ע"י
אכילה ושתייה צימי הפורים האלו וכ"י חכו
אכילה אבל י"ה כי ימשכו אליה כמוחין שכולם
בסדר י"ה כמ"א צמ"א וגם שתייה פירוש ש
י"ה והוא סוד החו"צ כנקי י"ה י"ה כי הדעת
שלה הוא ק"ל מלך הגבורות ולית זה אלא
כדור דתרין מוחין גליפין זה ע"כ ובאכילה
היא צ' י"ה צמילוי יודין דע"צ וכס מלך אנא
ובהשתייה צ' י"ה צמילוי יודין דס"ג וכס מאימא
וכמ"ש בפע"ח שם וכיע"א :

שד"ס) שאלה כתוב בשכ"ו (דק"ט ע"ג)
ח"ל והנה בכל שנה צימי
הפורים כדי לקיים בהרא"ה כח' אנו לריכין
לעשות ג' מלות וכס קריאת המגילה כדי
להמשיך ולגלות בהארכ הכו' היולאת לחון
בגילויי והנה לריכות שתי בחינות אחרות הא'
בחינת

כונות הפורים

שנא) שאלה צימי הפורים ל"ל מהו ככונה
בחפילות אם הוא לתקן זר"ן
דכללות השנה והוא צו"ן בגדולים כמו כל
ימים טובים. או כמו הפילות בחול צו"ן
הפרטים דאותו יום שחס יע"ר וא"כ לא יש
כפרש ציוס פורים אלא דוקא שמתגלה הארת
יסוד דאנא שנשאר צו ציוס כיע"א :

תשובה מנזרח צמ"ר חו"ה (דס"ה ע"א)
ח"ל אלו המלות דפורים (כגון
קריאת המגילה ומתנות לאביונים וסעודה
פורים) הם צו"ן כוללים דכללות כשנכ ר"ל
אצ"ע דיעקב ורחל כוללים דכללות כשנכ לפי
שהם דרבנן ומ"ש צמ"ה להטמיד הארת כמוחין
דא"ר ששכנסו בהפלה בשחרית כנוק' מדבר
צו"ן דכללות כ"ד שעות וצו"ן הפרטים כנתקנים
בכל תפלה עכ"ד נמלא שכונת החפילות דיוס
פורים הוא צו"ן הפרטים שחס יע"ר וצו"ן
דכ"ד שעות אבל ע"י מלות קריאת המגילה
ומתנות לאביונים וסעודה פורים הוא חיקון
יע"ר כוללים דכללות כשנכ וגם מעמידים
הארת כמוחין שכנסו בהפלה וכיע"א :

נשב) שאלה כתוב בשכ"ו (דק"ט ע"צ)
ח"ל גם **מגלה** בלא יוד
הוא עולה ג"י ע"ח כמניין ג' הויות כ"י כ"י
כ"י שחס מניין ג' מוחין דחצ"ד דנכ"י דאנא
המתגלים שם במלכות ע"כ ל"ע דלשולם צנסירכ
נכ"י דאימא הם הנכנסין כנוק' ולא נכ"י
דאנא ועוד מוחין דחצ"ד דנכ"י דאנא הם

צחינת הארת היסוד הכולל דאצא צרהל
 לצורך תיקון בניין פרלופה כי לכן נכנסין
 המוחין הנז' צב כדי להגדילה ולעשותה
 פרליף וזה נעשה בסוד מתנות לאביונים
 וכו' וצחינה השניה היא וכו' עוד לריך הארה
 שחלקיים צב בסוד המוחין עלמן שלו במהלכשים
 חוך פרלופ י"ם שלה בעת הדורמיטא וכו'
 השאר הארת המוחין בהם קיימת ולא יסתלקו
 לגמרי כשאר הזמנים ועניין זה תלוי בקיום
 מליכה הארת והיא לעשות סעודת פורים
 משחה ושמחה עכ"ל נמלא שיש ג' מלות
 לג' תועלויות, מנילה לגילוי הארת יסוד דאצא
 מתנות לאביונים להכניס ההארה בנוק'
 לתיקון פרלופה סעודת פורים לקיים הארת
 המוחין והשאר קיימת, וצב י"ל דבלא כללא
 הוא דמשכת המוחין וכל הפרטים שנעשה
 בתפלה הכל הוא צחינת הפנימיות, ומלות
 מתנות לאביונים וסעודת פורים שהם צחינות
 צחינת הנעשה איך ע"י נתקן צחינת ההארות
 הנז' שהם צפנימיות? ועוד לעולם תיקון בנוק'
 הוא ע"י מוחין דאימא ולא ע"י מוחין דאצא
 ואין כאן ע"י הארת מוחין שציסוד דאצא
 נחלקת בנוק' כיע"א :

1234567

תשובה בתפלה ג"כ אנו מתקנים פנימיות
 וחילוניות, כמו בעמידה מכונים
 פנימיות וחילוניות דפנימיות ופנימיות דחילוניות.
 נמלא שגם מצחינת החילוניות נתקן בתפלה
 ועתה ע"י קריאת במגילה מקיימים הארת
 יסוד דאצא צחינת הפנימיות יטן שהקריאה
 היא דיבור צפנימיות, וע"י מתנות לאביונים,
 וסעודת פורים, מקיימים צחינת הארת יסוד
 דאצא דחילוניות, ודע שע"י ג' מלות אלו
 מתקנים זו"ן בקטנים דכללות השנה וגם
 מקיימים הארת המוחין של יסוד דאצא של זו"ן
 הפרטים של היום, כולו בקריאת המגילה ע"י
 הצרכה מציאים ל"ם לזו"ן דכללות השנה,
 צחינת פנימיות, וללם צ ע"י הקריאה, וגם
 במתנות לאביונים וסעודת פורים מהקנים
 בכללות צחינת החילוניות דזו"ן דכללות השנה
 וגם מקיימים הארת המוחין דחילוי דזו"ן
 דאותו יום הפרטים ועיין תרי"ח דס"ח ע"א :
ולעניין תיקון בנוק' ע"י היסוד דאצא

כב

ובכלים דאצא אינם נכנסין, נראה שהכונה
 היא דצינה וגבורה דאצא דקודם החילוף
 נכנסין כבוד והלוי יסוד ימיני דאימא זלוקחים
 לצב מנה"י דאצא, ועל צחינת כלבוש הוב
 מיידי שמתקן פרלופ בנוק' וילאה הארת מרדכי
 מלפני המלכות עיין צשהכ"ח מהרה"ג שד"ח
 גר"י :

שנה שאלה כתוב צשהכ"ז (דק"ט ע"ג)
 וז"ל כבר ידעת כי היסוד
 נקרא איש וטיקא הארת יום זה הוא גילוי
 יסוד דאצא והוא זכר וצחינתו מלוש צחוך יסוד
 דאימא לכן אמר מנות צחיו אי כי אות תי מלד
 בנוק' צאופן כי צי מנות הם אי מלד אצא
 שהוא מ"ץ דמנות, ואחד מלד היסוד דאימא
 כנז' והם איש שהוא יסוד דאצא לרעהו
 שהוא יסוד דז"א ע"כ קאת י"ל כי מתחלה מובן
 שהיסוד דאצא שנקרא איש הוא מתגלה ונותן
 הארתו לרעהו שהוא בנוק' כי עתה כונתו
 לתקן בנוק' ואח"כ אומר איש שהוא יסוד דאצא
 לרעהו שהוא יסוד דז"א, והוא כופך הנז' ועוד
 מה עניין יסוד דז"א כאן הלל עיקר הארת
 יסוד דאצא לריכב לבנתן טכסיו לנוק' ולא
 לז"א כנז' צשהכ"ז לעיל והיע"א :

תשובה האמת שכוונתו להמשיך הארת
 יסוד דאצא לנוק' אצל ודאי
 שמקודם נמשך לז"א ונרמז צחינת איש לרעהו
 וכשמחלש הארת יסוד דאצא צחוך יסוד
 דאימא וניתן לנוק' נרמז צמתנות לאביונים,
 ולעולם בז"א נקרא רעהו ולא בנוק' ועיין תרי"ח
 דס"ח ע"א שע"י מלות הנז' מתקנים זו"ן
 בקטנים דכללות השנה וגם מקיימים הארת
 המוחין דזו"ן הפרטים דאותו יום, יעו"ש נמלא
 שצריך שיתוקנו זו"ן שניהם וכ"א נרמז צאופן
 אחד כנז' והיע"א, מהמגיב נר"ו :

שו"ת מלוקטים

שנו) שאלה כתוב צשפר מאמרי דז"ל
 (ד"ח ע"א) על מסכת צבא
 קמא וז"ל משא"כ בזמן שאין בית המקדש קיים
 וכו' אינה לריכב להעוררות התחתונים אלא
 נעשה מאליו יעו"ש וז"ל שכללא הוא שהעליונים
 לריכב

אמנם לפי דרכנו יבוא על נכון שמיש ואז נותן וכו' מדבר בזווג או"א הכוללים בנו"ל שמתחלפים חילוף כללי לתת מוחין לזו"ן והיינו דוקא לצורך מצות פו"ר אבל לצורך התפילות והמצות אף בזווג זו"ן הגדולים אין מזדווגים או"א הכוללים ואינו נעשה חילוף כללי כמבואר בהגהת השמ"ש הארוכה על שער המוחין פ"ט ובחסדי דוד כלל ק"ך יעו"ש :

נמצא לפי דברינו שיש ג' סוגים, בזה א' כשהוא לצורך יעקב ורחל שזווג או"א הוא פרטי וגם החילוף פרטי ובתחלה לוקחת הנוק' הארת גה"י דאימא שהם ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה ובנסירה לוקחת עצמותם ובזווג לעשות לה הרוחא נותן לה מ"ה דב"ן שהוא גבורות דאבא שאחר החילוף שעיקרם היו חסדים דאימא ובזווג דהולדה נותן לה מ"ה דמ"ה. ב' כשהוא לצורך זווג זו"ן הגדולים שזווגם במוסף שבת שזווג או"א הוא פרטי וגם החילוף הוא פרטי כמ"ש לצורך יעקו"ר והשינוי שיש בניהם שכאן בתחלה לוקחת הנוק' הארת ב"ן דב"ן שהוא שמאל דאימא דוקא אבל אינה לוקחת הארת ב"ן דמ"ה והטעם שהוא סתום תוך הוד דאבא ובנסירה נכנסין בנוק' בינות וגבורות דאו"א שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומקודם היו מלובשים בהורות וחצי השמאלי דיסודות דאו"א אבל עכשיו מתלכשים תוך גה"י דאימא [ע"י בזה בעלי נהר דכ"ד משי"ש] ונכנסין בנוק' כדי לנוסרת מז"א ובזיווג לעשות לה כלי כשעולין בחיק או"א נותן לה ב"ן דמ"ה ובזווג דהולדה מ"ה דמ"ה ע"ד יעקו"ר. ג' ע"י מצות פו"ר זווג הנעשה או הוא זווג או"א הכוללים שאבא קודם החילוף היה בו מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ואימא היה בה או ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומזדווגים חצאים התחתונים דאו"א שמהחזה עד הטיבור [הטעם שכתב הרש"ש בשער אנ"ך חצאים התחתונים אפשר כמ"ש בנהר שלום [ד"ג ע"ד] ד"ה הייחודים וז"ל אבל זווג דו"ק וכו' אפשר שאינו נעשה רק ע"י מצות פו"ר עכד"ק א"נ אפשר דהטעם לפי שכרכת האיסורין אינה נעשית בשבת דאסור לקרש אשה בשבת כרפסק מרן בא"ח סי' של"ט ובאה"ע סי' ס"ק משום קנין לכן ב' מזדווגים

מזדווגים חצאים התחתונים שהם ישכרית שמזדווגים בימות החול להמשיך מהם מוחין לפרצוף השלישי בינה דו"א כנודע ואפילו מצות עונה שנעשית אחר חצות ליל שבת עדיין לא נמשך דו"א פרצוף חכמה] ואימא מעלה מ"ן חכמות וחסדים שבה שהם בין דמ"ה ומתלבשים תוך הוד וחצי השמאלי דיסוד דאבא ואבא משפיע מ"ד בינות וגבורות שבו שהם מ"ה דב"ן ומתלבשים תוך נצח וחצי הימני דיסוד דאימא לצורך זווג זו"ן הכוללים [כמ"ש בסידור לעיל] ובשער הכונות [דצ"ח ע"ג] דרוש ח' דר"ה כ' וז"ל בדרוש פורים יבואר כי גם מוחין ונה"י דאבא נכנסין בנוק' ע"כ ושם מדבר בזו"ן הכוללים:

יצא לנו מזה שכזו"ן הכוללים בעת הנסירה נכנסין בינות וגבורות דא"א שהיו מלובשים בהודות וחצי היסודות השכאלים דא"א ועתה מתלבשים בנה"י דאימא ונכנסין תוך הנוק' [וכן מבואר בהש"ש שער כ' פ"ט אות ד'] וזה מוכרח בין בזו"ן הכוללים של התפלות והמצות שמזדווגים במוסף שבת וביו"ט כמו שמצינו בכונות ר"ה בהיבת באהבה ובין בזו"ן הכוללים שמזדווגים ע"י מצות פו"ר וא"כ תחלה מקבלת הנוק' הארת בין דב"ן שהוא בינות וגבורות דאימא [דוקא ואינה לוקחת הארת מ"ה דב"ן כי הוא סתום בקו שמאל דאבא ומ"ש לעיל באות ב' דב"ן דמ"ה סתום הוא ט"ס דהכא איירי אחר החילוף אך מ"ס לא נתבאר למה בזו"ן הגדולים אינה לוקחת ג"כ הארת בין דמ"ה בהיותה באח' ע"ד זו"ן הקטנים ובזווג א' לעשות הרוחא תקבל עצמותו וצ"ת] ובנסירה נכנסין בינות וגבורות דא"א הכוללים של אחר החילוף ומתלבשים תוך נה"י דאימא ונכנסין בנוק' וננסרת ואח"כ בביאה א' לעשות לה כלי ורוחא נותן לה מ"ה דב"ן שהם חסדים דאימא אחר החילוף המלובשים עתה בקו ימין דאימא ובזווג ב' דהולד נותן לה מ"ה דמ"ה ובזווג ב' שוים כל שלשה סוגים הנז"ל והיעב"א עבכ"ק השד"ה יצ"ו:

קנין פירות

וז"ל: זווג זו"ן הגדולים משנכנס שבת לא היה לו זווג עד חזרת מוסף, יען ז"א עלה בשחרית וכו' יע"ש. הרי חדית לן דאפילו בלחש דמוסף אין לזו"ן הגדולים שום זווג, ואם איתא דבקבלת מוחין דו"ק, נה"י וחג"ת דאו"א עילאין, נקראים שכבר קבלו מוחין דחיה דכללות האצילות, למה אין מזדוגים זו"ן הגדולים, כמ"ש הרב בלשונותיו שהבאנו לעיל, אם לא על כורחינו צריכין אנו לומר, דאין נקראים מוחין שלמים דחיה דכללות דאצילות רק כשמקבלים מוחין שלמים דחב"ד דאבא ואימא עילאין.

ואבא היום לבאר ענין זה, כי הן אמת נפקא לן מכל זה, למאי דחדית לן הרב ז"ל בשער המוחין פ"ט בכואו לבאר ענין הארת ב"ן דב"ן שנותן לה הז"א ואח"כ המוחין דנסירה ע"י אימא ואח"כ המוחין דזווג, שם האיר עינינו בב' פירושים, וכתב ששניהם אמתיים. והיכי דמי, או כשהזווג הוא דיעקב ורחל הקטנים, או יעקב ולא, או ישראל ולא, וכו', שכל זה נקרא זווג שאינו גמור, אזי הסדר הוא שבתחילה נותן לה הארת ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה, ואח"כ בעת הנסירה, הצלם דאבא, החכמות והחסדים, שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, עומדים על גבי רישא דז"א. והבינות והגבורות, שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן, ניתנים לה ע"י אימא, ובזווג ראשון דרוחא ביאה ראשונה, מקבלת ממנו מ"ה דב"ן, ואח"כ כביאה שניה דהולדה נותן לה טיפת ההזרעה, והם מ"ה דמ"ה. כל זה הוא זווג אחר דאחור, שאז זו"ן אינם שוים בקומתן. ונודע שד' בחינות או"א, שהם ישסו"ת דימין ושמאל, הם ב' בחי' או"א, מפני שהם כלולים ממ"ה וב"ן בין הימין ובין השמאל. וכן או"א עילאין דימין ושמאל. ובזווג זה דימי החול, שהוא זווג שאינו גמור, כתחילה לוקח ז"א ישסו"ת דצד שמאל דא"א, ואז אבא כולו מ"ה ואימא כולה ב"ן קודם החילוף, ואחר החילוף אימא דב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן, ואלו הנה"י ניתנים לנוק' בחול כשהזווג הוא דיעקב ורחל או לא, ואח"כ עולה ז"א ולוקח מוחין דישסו"ת דימין דא"א והוא כמו זה ג"כ. ואפשר שהוא לזווג דכ"ד שעות, שאז יעקב ורחל שלימים, או בזווגים דערבית דליל שבת, שאז עדיין לא הגיעו זו"ן לקבל מוחין דחיה דאו"א עילאין, וזהו לפירוש הראשון. אמנם פירוש הב' מיירי בזווג ישראל ורחל, שאז זו"ן שוין בקומתן, ואז הוא באופן אחר. כי תחילה נבנית פרצופה ע"י הארת ב"ן דב"ן דוקא, כי הארת מ"ה דב"ן שהוא חלקה מהב"ן לא יכלה לקבלו כי חתום הוא תוך נה"י דאבא, כפי חילוק חילוף המוחין, כנודע מלשונות הרב, בש' המוחין שם, ומלשונות ש' או"א (פ"ד מ"ק ומ"ב וסוף פרק ד') ובשער ז"א (סוף פ"א) ובכמה מקומות, ובפרט בש' אנ"ך, כי שם הכריע מורינו הרב ש"ש זי"ע בהגותו להשוות כל לשונות הרב, והורה לנו חילוק בענין חילוף המוחין, בין כשמקבלים זו"ן מוחין דישסו"ת לכשמקבלים מוחין דאו"א עילאין עי"ש. אשר בזה תירץ קושיתו בפ"ז דשער אנ"ך והניחה בצ"ע כדי לעורר המעיין כאשר ידקדק המעיין היטב. ועיין עוד בהגותו הארוכה בפ"ט בשער המוחין והיא לא נדפסה בספר נהר שלום וישנה עדיין בכתובים, ואני העתקתיה בסוף סידור העמידה דחול, יען כי הוא יסוד לכל סדר הכנסת המוחין וחילוק סדר הזווגים. והוא מפרש שם הב' פירושים אלו דפ"ט דש' המוחין. ועיין להרב תו"ח בנדפס דקכ"ד ע"ב ודקכ"ה ע"א וע"ב.

כי שם האריך בלשונו הטהור יע"ש. אשר יוצא לנו מכל זה, כי יש חילוק גדול בענין חילוף המוחין, בין כשמזדוגים זו"ן בחול שאז הזווג אינו שלם, והיינו כשמקבלים המוחין מישסו"ת ואז אינם שווים בקומתן, שזה בא מכח קבלת מוחין דוקא מישסו"ת המלבישים לא"א מהחזה ועד הטיבור, לא כן כשמזדווגין זו"ן זווג שלם דפנים, שאז קבלתם הוא ממוחין דאו"א עילאין שאז שוים הם בקומתם. והסדר הוא בזה האופן, כי כתחילה נותן לה הארת ב"ן דב"ן דוקא, כי הארת מ"ה דב"ן לא יכלה לקבלו מהב"ן הכולל יען חתום הוא תוך נה"י דאבא. ובנסירה, חצי צלם דאו"א שהם מ"ה וב"ן דמ"ה נשארים מקיפים על גבי רישא דז"א, והבינות והגבורות דדעת דשניהם דאו"א שהם מ"ה וב"ן דב"ן חצי השמאל דשני הצלמים נכנסו בנוק' שלא ע"י ז"א, וננסרת, שנותן לה הארת המוחין דב"ן דמ"ה שהוא רוחא דחלקו מהמ"ה, והם בחינת תשעה שמות הוי"ה פשוטה. ובזווג דהולדה אזי נותן לה עצמותם, דהיינו מלכיות דב"ן דמ"ה ומ"ה דמ"ה. זהו מה שהאיר לנו הרב ז"ל בפ"ט דש' המוחין, ובכך ניחזי אנן, אם בשחרית לחש וחזרה דשב"ק נקרא שכבר קבלו זו"ן מוחין מאו"א, אעפ"י שהם נה"י וחג"ת, אזי צריך לכוין במילת באהבה בנסירה דכללות זו"ן, ומוחין דנסירה הם דשניהם דאו"א, חצי הצלם דאבא וחצי דאימא, והיינו ב"ן דב"ן ומ"ה דב"ן, והם נכנסים בנוק' וכו' וכנזכר לעיל. ואזי הזווג הוא דזו"ן הגדולים ו"ק דמ"ה ו"ק דב"ן ויעקב ורחל נכללים עמהם, ואם נאמר שקבלת המוחין דו"ק נה"י וחג"ת דאו"א, לחש וחזרת דשחרית שב"ק, אינם נקראים מוחין שלמים, אזי בהכרח כי הזווג אינו זווג גמור. ומוחין דנסירה אינם אלא דאימא לבדה, והם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן אחר החילוף, והזווג הוא דיעקב ורחל שמזדווגים כמו שאר תפלות.

והן אמת כי לכאורה יש להכריע כן מפשטי לשונות הרב ז"ל בשה"כ וז"ל: וענין פסוק שמע ישראל ענינו כי בכל שבת לא היה זווג כלל לז"א עם נוק' רחל אלא עתה בחזרת מוסף וכו' יע"ש. וכן ראיתי להרב זמרת הארץ ז"ל המובא שם בספר אמת ליעקב בקונטרס שפת אמת, וכן איתא בכת"י יע"ש, וכן משמע מלשון הרב מהר"ד מאג'אר ז"ל בכללותיו סוף סי' ק"ך שכתב וז"ל: אמנם בזווג ישראל שהוא כשזו"ן בקומתן עומדים בשוה, כגון מוספי שבת ויו"ט, אז הוא באופן אחר, כי תחילה נבנית פרצופה ע"י הארת ב"ן דב"ן וכו', ובנסירה חצי צלם דאו"א מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן חצי השמאל דב' הצלמים נכנסו בנוק' וכו' יע"ש. הרי דתלה נסירה הכללית הנעשה מחמת קבלת המוחין דאו"א, דוקא במוספי שבת ויו"ט, דמשמע הא בשחרית שבת לא נאמרו כל השיעורין הללו, רק נסירה פרטית כמו כל הזווגים, ולפי זה לכאורה צריכין אנו לכוין כמלת באהבה בלחש וחזרה דשחרית בנסירת זו"ן, שצלם דאבא שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן נשארים מקיפין ע"ג רישא דז"א, וצלם דאימא שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן נכנסים בנוק' כמו בחול, ואזי הזווג הם דיעקב ורחל, יען זו"ן הגדולים אינם שוים בקומתן, ונקרא שלא קבלו עדיין מוחין דחיה, וכמו שכתבנו לעיל.

אולם כד דייקנין שפיר כל זה ליתא, דהאמת הוא כי זווגי שחרית לחש וחזרה הם דזו"ן הגדולים, כי קבלת מוחין מנה"י וחג"ת דאו"א אינו התפשטות המוחין מחב"ד דאו"א,

להזקק ולהודרו לעשות סעודה אחר הפלת ישרית לכמה פעמים
 ידועים לי וגם בעוד שההארות הנ"ז בתוקפם אחר התפלה
 ולא יסתלקו אח"כ מהכלים הפגמים דשהרית כי תפלת המנחה היא
 בכלים אמצעים כנודע לסיכך כמעט קבלתי בקבלה לעשות הסעודה
 אחרי תפלת ישרית בעזרת האל :

ובל אלו הזמניות של הפורים הם בזוין הכוללים דכללות השנה וכן
 הוא במועדים פסח שבועות ריה ויוה"כ ופוכות שמגיע הבירורים
 החדשים של השנה ההיא למקום ההוא שבאיק מתעורר הענין ההוא
 עוד הפעם אלא שאינו בפועל לפי שאינו אלא ההעוררות הקדושה
 שמתעורר נגד הקלי"ה היא שנגדה להבניעה שלא תשלוט עוד
 שכיון שכבר נבדר הקדושה בפעם הראשונה כתגבר עתה הכל
 פעם להבניע הקלי"ה וכ"ז ברהמי המאציל ובהסדיו השישופים וכידוע
 כיו ליודעי העתים ולמביני מדע וכמבואר כיו בדברי הרב הקדוש
 האריי זלחה ותלמידו מהרהיו זלחה לא בדברי זולתם כנודע ליורד
 לעומק דבריהם :

המנהג בפורים לכוין בכל הספילות שמ"ע כדרך החול, וכ"כ
 כפי השמיטה לכוין בצרכות חנוכה ופורים כשאר
 השנים ועיין בהקדמת דב"ש :

ציום שהענין קודם מנחה המכסה לתת כל יחיד מחלית השקל
 ליד הגבאי וכיינו שמנח גרוש של הזמן הזה שהוא שיעור ג' דרכס
 כסף מזוקק ערך מאה ועשר חתיכות כדרכס כפי הרב בית דוד :
 וכדרך חגב רחיתי להעתיק פה מ"ש הרב עיר וקדיש הקדוש הוא